איז אחד מהם נזיר דסבר

. ר"ט לא נתנה נזירו' אלא

כלומר שיהיה

וראה ומיהו ה) זה הדבור שייך לקמן לד.,
מכאן עד ד"ה אמרי הכא שייך לדף לא ע"א.,
ג) צ"ל,
ד) מכאן שייך לדף לא לא ע"ב,
ע"ב,

נוסחת הריב"ן

גבן אביי אמר כגון דאמר אי

אמר הריני נזיר ב] שזה פלוני אי נמי

לאו פלוני הוא אי הוי נמי נזיר:

ומחי לח נחקיימו דבריו. דקחמרי

ב״ה הכי קאמרי לא מיבעיא כי

נמי לאו פלוני הוא. אוחבריה

ל] דחד אמר הריני נזיר שזה פלוני וחבריה אמר כו': בז דהוי: גז כי לא:

הגהות מהר"ב רנשבורנ

א] גמ' אי נמי לאו פלוני הוא אי הוי. תיבות אי הוי וכו׳ וחבריה אמר הריני מיר שאין זה פלוני א״נ פלוני הוא אהוי נמי מיר כל"ל: ג] תום' ד"ה ראה וכו' דליכא אלא משע בכוי כאו הס"ד ואח"כ מה"ד כמן יטם 7 ומח כ נמי 7 הרי כולם נזירים: ד] בא"ד דאע"ג דכוי ספק חיה אותו שאותר ספק חיה וכוי ספק בתרא נתחק: ה] בא"ד כגון אותו שלא בא. תר' בא נמחק. ונ"ב כוון: ו] בא"ד ול"ע אמאי לא תני תו שאין כולכם בתוי"ט מירין נ"ב עי" פירשתי דיותר ל"מ כל"ל: ח] ד"ה מאי טעמא וכו' ומפרש ר"י התם בתמורה כסבור לומר ואמר שתמורתו עולה וב״ה כו׳ לא נוכל לשנות לבריו ה"ג לכי כל"ל: '] ד"ה וסברי וכו' תלא י] ד"ה וסברי זה ומרעה בעדר פירוש כמו חיליי ובסיפא כל"ל: בא"ר דמודית לו לב"ה. מיבות לו לב"ה נמחק ונ"ב לי בהם חודים לי כו':

הגהות התוספות

1. ל"ל אותו שכווו. 2. ל"ל שאיו אחד מכם נזיר. 3. ב"ל שנהן מחד מכם מהיו. ב. כ כ הוא כן. 4. חיבת לבד נמחק. ול"ל לכך. 5. ל"ל דשמא. 3"5 .7 .5"5 75 5"5 .6 זמע. 8. ל"ל ולא. 9. ל"ל לר׳. 10. בס״א אך. 11. ל״ל כלומר כשיגיע. 11. ל"ל עד דמטי. 13. ל"ל 12. ל"ל עד דמטי. 13. ל"ל אלא הא. 14. ל"ל נפרש. נדנ"ל דמשמע. .15 18. תיבת כבר נמחק. ול"ל בו. 19. נדל"ל ומחני'. 20. ל"ל דהלבן. 21. ל"ל שור שחור. 22. תיבות הן שחורים הן לבנים נמחק.

לאסוריו ולא נודע דברי מי נתקיימו מספק לא נחית לנזירות ור"ש סבר אליבא דב"ה דמספיקא (לא) נחית לנזירות כיון שברור שכדברי הא" סוא ולכך בעי תנאי: 🌣 ראה את הבוי. שהוא ספק חיה ספק בהמה ואמר האחד הריני מיר שוה חיה והשני אמר הריני מיר שאין זה חיה אלא בהמה משמע מדבריו ושלישי אומר הריני מיר שזה בהמה ולא חיה והרביעי אמר הריני מיר שאין זה בהמה אלא חיה והוו כשנים הראשונים אלא שהפכו דבריהן והחמישי אומר הריני נזיר שזה חיה ובהמה ודינו כחיה לכסוי ודינו כבהמה לאסור חלבו והששי אמר הריני נזיר שאין זה לא חיה ולא

אביי אמר כגון דאמר אי נמי לאו פלוני הוא או אי הוי נזיר ומאי לא נתקיימו דבריו לא נתקיימו דבריו הראשונים אלא דבריו אחרונים: הרתיע לאחוריו אינו נזיר כו': מעמא משום דהרתיע לאחוריו הא אתי לקמן הוי נזיר מני

אמת והשמיני אומר הריני נזיר שאין אחד מכם נזיר כלומר שיש אחד מכם שלא כוון לומר אמת והתשיעי אומר הריני נזיר שכולכם נזירים

שהוא נזיר וכל הני לא היה בהמה דמשמע בריה [בפ"ע] ואינו בשעת נדרו אם הוה כדבריו. יכול להרביעו לא עם חיה ולא עם דמודה ר"ט בד' שאמר לב' בהמה והשביעי אמר הריני נזיר הראשונים הריני נזיר שאין שאחד מכם נזיר כלומר שכוון ו לומר . אחד מהם נזיר. כר"ט דבעי הפלאה. ולי נראה דר״ט אכולהו קאי וכ״ע לא בקיאי כדר"ט והיה סבור בודאי אחד מהם נזיר: הרתיע לאחוריו הבא כנגדו הרתיע לאחוריו ולא נודע מי הוא אינו נזיר דלא מחית איניש לספקא. וכד היתה דעתו שאם לא . יבוא הדבר לידי ברור שלא יהא בדבריו כלום: ר"ש אומר וכו' ר"ש לטעמיה דאמר ספק נזירות להחמיו והוי נזיר מספק ומה תקנתן לגלח ולהביא קרבן מספק. אלא צריכין שיהיה נזיר נדבה וממה נפשך יגלח ויביא קרבן: אותו שנמצא כדבריו הוי נזיר: כגוז דאמר אי נמי לאו פלוני הוא איהוי נזיר ובתוך כדי דבור חזר בו . ואמר כז לא נתקיימו דבריו ואגב אורחיה קמ"ל דתוך כדי דבור כדבור דמי: הא אתא לקמן הוי נזיר. אותו :שנטמא כדבריו

נתקיימו דבריו הראשונים בו הוי אילימא מיר אלא אפילו בולא נתקיימו כלומר שכולכם ספק נזירים ולא גרסי׳ ששניכם נזירים דמוכחא משום דבריו האחרונים: דבריו הראשונים הרי זה נזיר בגמרא דליכא אלא תשע בכוי גו הרי כולם מירין וא"ת איכפל מני מנא לאשמועינן כב"ש ולא כב"ה דאמרי דמי [שלא נתקיימו] דבריו אינו נזיר ויש לומר דלב"ה נמי נהי דנזירות ודאי לא הוו נזירות מספק הוו וכולה ר׳ שמעון אליבא דב״ה מסיק לה דאמר גבי הרתיע לאחוריו דהוי מיר מספק לב״ה אע״ג דאין ספקו עומד להתברר הכי נמי גבי כוי אע"ג דאין ספיקו עומד להתברר לר"ש אליבא דב"ה הוו מירין מספק והששה הראשונים ודאי מירין מספק דמחית איניש לספיקא דאע"ג דכוי ספק חיה אותו שאומר ד! ספק חיה הוי ספק נזיר וכן כולן ואינך חלתא בתראי מחתי נפשייהו לספיקא ויש מפרשים דשלשה האחרונים נזירים ודאי שהאחד שאחד מכם נזיר הוי נזיר ודאי לר"ש שאמת הוא שאחד מהן יש עליו נזירות דהיינו אותו שכוון לאמת וגם השני שאמר שאין אחד מכם? גם זה נזיר ודאי שכן משמע דיבורו יש בכם אחד שאינו ודאי מיר והאמת הוא: כגון אותו שלא הן בא לאמת והשלישי שאותר כולכם מירין שעל כולכם ספק מירות גם זה אותר אמת לבד⁴ שלשה האחרונים ודאי נזירים לר"ש דאין צריכין תנאי וי"מ שגם [שלשה] האחרונים אינם נזירים אלא מספק שהרי יש להסתפק בדבריהן שאותו שאמר שאחד מכם נזיר איכא לספוקי מילחא שיש לפרש דבריו בשני פנים ושמא ר"ל אם יש לכם אחד מכם שיש עליו נזירות וזהו אמת שאחד מהן ודאי נזיר וגם יש לספוקי דשמא ר"ל אם יש אחד מכם שיודע בעלמו שהוא ודאי נזיר והרי אין מהן יודע מש"ה נזיר מספק וכן האחר שאומר שאין אחד מכם נזיר משמע אם אין» אחד מכם שאינו נזיר דמשמעה שידע בעלמו שאינו ודאי נזיר והרי אין אחד מהם שיודע בברור שאינו ודאי מיר וכן השלישי שאמר שכולכם יש לפרש דבריו שכולכם מירין ודאין לא אמר כלום וגם יש לפרש דבריו שאמר בפפק נזירות לכך כולן נזירין מספק ולריכין להתנות יו וצ"ע אמאי לא [תני תו שאין כולכם נזירין] יו בשלמא לעיל לא מצי למתני בעבור פלוגתא דרבי טרפון דח"כ לא הוה א"ר טרפון אין אחד מהן מיר כדפי׳ לעיל אבל הכא מלי למתני: י באר שעמא דב"ש ילפי תחלת הקדש מסוף הקדש. סוף הקדש קרוי תמורה מה תמורה אפי׳ בטעות כדדרשי׳ בפ׳ שני דתמורה (דף יו.) ג'ר'פ יוסי בר׳ יהודה יהיה לרבות שוגג כמזיד וקאי אקרא והיה הוא ותמורתו יהיה קדש ומפרש ר' יוחנן התם בתמורה ד! לומר שתמורתו עולה שלמים כמו עולה ושלמים עומדים לפניו ורצה לומר על בהמת חולין שלפניו הרי זו תמורת עולה ואמר שלמים או (כשאמר) כסבור לומר שחור יהיה תמורה ואמר לבן דחל ממורה על הלבן והשתח ילפי ב"ש מה תמורה בטעות אף הקדש נמי יחול בטעות ובמתני" נמי כי אמר שור שיוא מביתי ראשון יהיה קדוש וינא הלבן ראשון הלבן קדוש דהכי בעי למימר שור שינא מביתי ראשון יהיה קדוש לא שנא שחור ולא שנא לבן או אדום והא דקאמר שחור כסבור ששור שחור ינא מחלה: **וב"ה הני מידי תמורה.** דמכח הקדש קאמי הוא דחיילא בטעות אבל אחותי הקדש מעיקרא לא אחתיטן בטעות דלא גמריטן תחלת הקדש מסוף הקדש ופריך לטעמא דב"ש וב"ש מה אילו אמר הרי זו תחת זו תמורה לחלי היום מי הויא ממורה מההיא שעתא אלא דמטי חלי היום הוא דהוה תמורה הכי נמי לכי מגליא מלחא וה"פ היכי ילפי ב"ש תחלת החדש מתמורה והא לא דמי לה [דהתם] כשהיה סבור לומר שור שחור יהיה תמורה ואמר לבן דחל תמורה על הלבן [א"כ]0 מקיימין מה שהוליא בפיו אבל הכא כשאמר בפיו שור שחור שילא מביתי יהיה קדש מנין לנו לשנות מה שהוליא מפיו אדרבה נאמר דאין דעת האיש להקדיש כ״ח שחור ופיו ולבו שוין ואיך נאמר שיש במשמעות לשונו שרלה להקדיש הראשון ואפי׳ הוא לבן דהא בתמורה נמי לא נוכל לשנות בדבריו דאילו קאי בלפרא ואומר הרי זו תמורת זו לחלי היום כלומריי חלי היום השני אז יחול הקדש בתמורה מי הוי ממורה מההיא שעתא שנדר מן הבוקר למעול בה אלא עדיי חלי היום או איגליא מילחא למפרע דהוי תמורה דבתמורה עלמה לא נוכל לשנות בדבריו הכי נמי ב] איגליא מילתא כלומר במשנתינו כמו כן לא נשנה דיבורו אלא לכי מגליא מילתא כמו שהוליא בפיו אותו יהיה קודש והוא הוליא מפיו שור שחור ואיך נשנה דיבורו להקריב הלבן: אמר [רב פפא] דבך נאמר ראשון דבשיצא ראשון. פי׳ [דרב פפא] ס"ל דב"ש לא גמרי הקדש מחמורה לומר דהקדש בטעות הוי הקדש והלבן קדוש דהא ודאי לא דמי לחמורה דבחמורה אנו מקיימין דבריו וכאן אנו סותרין דבריו אם אנו מקדישין הלבן אלאבי דקתני מתני הקדש אשחור קאי ולכך אמר ראשון לכשילא ראשון כלומר אע״פ שלא יצא ראשון מן הבית אלא הלבן אפ״ה שפיר מתקיימין דבריו שאמר שחור שיצא ראשון ומיירי כגון שהיו לו שוורים שחורים הרבה כדאמר בסמוך והכי בעי למימר שור שחור שילא ראשון לשאר שחורים יהיה הקדש דהוי השחור הקדש דהשתא לא נסתר דבריו אלא נפק בי ראשון דקאמר ראשון לשחורים דלא מיבעיא אי נפיק שחור ראשון מן הבית דהשתא לגמרי נתקיימו דבריו דהוי הקדש אלא אפילו נפיק לבן ברישא אכתי נפרש דבריו שהשחור שילא ראשון לשחורים יהיה הקדש ואין הקדש בטעות דס"ל [לרב פפא] דהקדש בטעות לא הוי הקדש ופי׳ דמתני" לא כדס"ד מעיקרא דהלבן קדוש אלא השחור והא דלא קאמר אלא אמר [רב פפא] כיון שחור בו מסברת הגמרא משום שלא הוזכר שום אמורא לפניו והא דאמר ריש פרק ב' (לעיל ט.) לב"ש אין שאלה בהקדש פי' משום דהקדש בטעות הוי הקדש לא הוי כטעמא דרב פפא אלא כטעמא דאביי דבסמוך: רדא שור שחור קאמר מי לא עסקינן דלית ליה אלא האי. ופי' כיון דלית ליה אלא אחד לא שייך לקיים דבריו ולומר ראשון לשחורין דא"כ לא לימא ראשון אלא שחור ומשני לא לריכא דאית בהו מלמא: ד"ג וב"ה א"ב שיצא בראשון. וה"פ וב"ה דאמרי אינו הקדש דא"כ שכוונתו לומר ראשון לשחורים ה"ל למימר שיצא בראשון דלא ה"ל למימר שיצא מביתי ראשון דמשמע שינא מן הבית תחלה אלא שינא בראשון ומשמעפו בראשונה לשאר שחורים: ראש הקדש בכונה הוא. ואין כאן טעות לבית [שמאי] ואמאי קרי ליה במחני׳ הקדש בטעות ומשני משום [דאטעי] ללישנא קמא כלומר להכי קרי ליה הקדש טעות לפי שבחחלה יש לטעות בלשונו ולומר שלראשון שיצא מן הבית נתכוון והיינו הלבן אלא שאנו מפרשין דבריו שרצה לומר ראשון לשחורין: וסברי ב"ש הקדש בשעות לא הוי הקדש. לרב פפא פריך: והתניא€י מי שנדר בנזיר. מתני׳ היא בפרקין ומפרש במתני׳: תלא ותרעה בעדר. פירוש יו ובסיפא דמתני׳ קתני אמרו להן ב"ה לב"ש אי אתם מודים בזה שהקדש בטעות הוא ותלא ותרעה בעדר כלומר וכי היכי דמודית כן לו לב"ה אודית לו נמי בההיא דשור שחור שלא יהיה הקדש אלמא שמעי ב"ה לב"ש דטעמא דידהו בשור שחור משום דהקדש בטעות הוא דהוי הקדש וקשה לר"פ ומשני ב״ה הוא דטעו [דסברי] דטעמיה דב״ש משום דהקדש בטעות הוי הקדש ולהכי אותבי להו מהא וא״ת והא ב״ש מהדרי להו לב״ה ממעשר בהמה ומוכחי דהקדש בטעות הוי הקדש ויש לומר בית שמאי קאמרי לב"ה למאי דטעיתו וסבריתו דטעמא [דידן] משום הקדש בטעות פאמי אמוכח השקום בפפות או שקום אם מות כת שמח קמתה לכ א פתח הפפי המים שבה שהיו בהלבין בדרך. מתני היא בפירקין והכי נמי איתא ברים מסכת נדה (דף ג:) למאי דטעיתו נמי ואותביתו קופה: ה"ש ששה שהיו בהלבין בדרך. מתני היא בפירקין וכבר פירשתי במתני׳: והא הכא דהקדש בטעות הוא והוי הקדש. והא^{דו} נזירות דטעות הוא שהרי אחד מן הראשונים לא נמצא כדבריו ואפילו הכי הוי מיר לפי שהיה סבור שהיה פלוני וטעה כברשי וחייל עליה נזירות אפי׳ בטעות הכי נמי אית ליה למימר דסבירא להו לבית [שמאי] דהקדש בטעות גמור הוי הקדש דמתני 1 דשור שחור פי' והלבן 20 קדוש דיש לנו לפרש דבריו דמתחילה נתכוון להקדש לא שנה שחור ולה שנה לבן שיצה מפחח ראשון והה דקהמר שחור לפי שמעה שוה יצה רחשונה אבל לעולם הלבן קדוש אף על גב דבתמורה לא הוי עד דמטי חלי היום ולא קודם לכן הני מילי בתמורה דקאמר בפירוש זו תמורת זו לחלי יום וליכא לפרושי מילחא בענין אחר כלל אין לנו כח לסתור דבריו אבל הכא גבי הקדש איכא לפרושי למילתא בהדיא כדבריו דלא אתא לאפוקי לבן מהקדש: מאכרי הכא סברי בית שמאי הקדש במעות הוי הקדש התם לא. כלומר מהכל איכל לאוכומי דסברי בית שמאי הקדש בטעות הוי הקדש והוא הדין נמי גבי שור שחור דלא דמי לתמורה כדפרישית: התם לא. כלומר ממשנה ראשונה שבאת להוכיח לבית שמאי הקדש בטעות הוי הקדש ליכא לאוכוחי מידי [כדדתי] ליה לעיל: אביי אמר דא סדקא דעתך דקאי בצפרא אלא הב"ע דקאי בצהרים. שכבר ילאו הבהמות מן הבית לרעות במרעה ואמר שוריב שילא כבר מביתי ראשון לכל השוורים הן שחורים הן לבנים22